

ਯੂਹੰਨਾ ਬਖ਼ਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ

“ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ” (1:1-3)¹

¹ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦਾ ਅਰੰਭ ²ਜਿਹਾ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਵੇਖ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਰਸਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ,
³ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼,
ਭਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇ, ਉਹ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਕਰੇ।

ਆਇਤਾਂ 1-3. ਅਰੰਭ (ἀρχή, *archē*) ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਲੂਕਾ 1:2 ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ (εὐαγγέλιον, *euangelion*) ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਰਣਨ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ” ਤੋਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ” ਜਾਂ “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ” ਹੈ।

“ਵੇਖ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਰਸਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ।” ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਇਸ ਦੂਤ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ “ਦੂਤ” ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਅਸਲ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਪਾਇਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ (ਯਸਾਯਾਹ 40:3-5; ਮਲਾਕੀ 3:1; 4:5, 6)। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਬੀ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕੀਤਾ: ਜਿਹਾ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਅਕਸਰ ਕਈ ਨਬੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਯੂਹੰਨਾ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੀ। ਯਹੂਦੀ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਲਸਤੀਨ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਕ ਨਬੀ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਆਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਉਸ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਪੱਛਮੀ ਜਗਤ ਲਈ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿੱਥੇ

ਵੀ ਗਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪੋਥੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਲਾਖਣਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ‘‘ਹੁੱਡੋਜ਼’’ (ὁδοῖς, ਰਸਤਾ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਹਾਈਵੇ’’ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਤਲ ਸੜਕ ਵਰਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ (1:4, 5)²

⁴ਯੂਹੰਨਾ ਆਇਆ ਜਿਹੜਾ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਤੋਬਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ⁵ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇਸ ਅਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਚੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਆਪੋ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੇ ਹੱਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।

ਆਇਤ 4. ਇਸ ਨਬੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ’’ (βαπτίζων, baptizōn) ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਉਹ ਜੋ ਇੱਕ ਚੁੱਭੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।’’ ਬਾਈਬਲ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ’’ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।³ ਆਰ। ਸੀ। ਫੋਸਟਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ’’ ਜਾਂ ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ’’ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਨੂੰ ਰਸਮ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁੱਬਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਡੂੰਘਾ, ਅਧਿਆਤਮਕ ਤਜਰਬਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।⁴

ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਪੂਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ‘‘ਸਾਰੀ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।’’⁵ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਵੈਮਾਣ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਹੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਅੱਜ ਵੀ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਰੱਬੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਸੁੰਨਤ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਬਦਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਡੁੱਬਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਫੋਸਟਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ

ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ‘‘ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ’’ ‘‘ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ’’ ਤਕ (ਸ਼ਾਇਦ ਤੀਜੀ ਸਦੀ ਤੱਕ) ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ‘‘ਮਸੀਹੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਨਕਲ’’ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ।

ਯੂਹੰਨਾ ਇਕੱਲਾ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਡੁੱਬਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਹੀ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਤੋਬਾ (μετάνοια, *metanoia*), ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ (βάπτισμα, *baptisma*), ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਹੇਗਾ। ਉਹ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜੇ ਉਹ ਤੋਬਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ (ਮੱਤੀ 3:7, 8 ਦੇਖੋ)। ਉਹ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਪੇਂਟ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ (ਲੂਕਾ 3:7-14)।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 3:8-10 ਦੇਖੋ)। ਇਸ ਲਈ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਮੱਤੀ 26:28 ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ‘‘ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ’’ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ‘‘ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਵਾਈ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਦਰਦ ਸੀ’’। ਮਰਕੁਸ 1:4 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 3:3 ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38 ਵਿਚਲੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ‘‘ਸਾਰਕ’’ (ἐἰς, *eis*) ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਅਰਥ ਤੋਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ‘‘ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ’’ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ‘‘ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ’’ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

‘‘ਮੁਆਫ਼ੀ’’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἄφεσις (*aphesis*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ KJV ਵਿਚ ‘‘remission’’ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ‘‘ਮੁਆਫ਼ੀ’’ ਦਾ ਭਾਵ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 5. ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇਸ ਅਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਚੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਆਪੋ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੇ ਹੱਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵੇਲੇ, ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਵਿਆਪਕ ਸੀ (ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 2:44, 45 ਅਤੇ 7:13, 14 ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਕੇ)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੀ ਸਦੀਵੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ‘‘ਨਬੀ’’ ਮੰਨਦੇ ਸਨ (ਲੂਕਾ 7:26) ਅਤੇ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਲਈ, ਯਹੂਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਘੜੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਸੀ। ਧਰਮੀ ਫ਼ਰੀਸੀ ਅਤੇ ਹਉਮੈਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਲੂਕਾ 7:29, 30)।

ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਅਸਲ ਸਰੋਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ

ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਜ਼ੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਗੋਡੇ-ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਦੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ἐν* (*en*) ਦਾ ਹਿੰਦੀ ਅਗੇਤਰ ‘‘ਵਿਚ’’ ਵਰਗਾ ਅਰਥ ਹੈ।^੭

ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਨਿਮਰ ਤੋਬਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਅਟੱਲ ਕਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਕੰਮ (ਲੂਕਾ 16: 16) ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ (ਜਿਸ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਬਣਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ (ਮੱਤੀ 14: 3, 4; ਮਰਕੁਸ 6: 17, 18) ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਕਰਤੱਬ 19: 1-6 ਵਿਚ ਜੋਹਾਨ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ‘‘ਯੂਹੰਨਾ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ’’ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੁੱਲੋਸ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ (ਰਸੂ 18: 24-28 ਦੇਖੋ)। ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਇਹ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦੂਸਰੇ ਉਸ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮ’’ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿਕੁਇਲਾ ਅਤੇ ਅਕੂਵਿਲਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ। ਕਰਤੱਬ 18 ਵਿਚ ਅਪੋਲੋਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕਰਤੱਬ 19 ਵਿਚ ਅਫ਼ਸੂਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੋਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਦੇਗੁਣਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਾਤ’’ ਸੀ (ਕਰਤੱਬ 2: 38)। ‘‘ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ,’’ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤੋਬਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ। ਸਾਰੇ ਆਸਥਾਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਸੂਲ ਭੁੱਖਣ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹੁਕਮ (ਮੱਤੀ 28: 18-20) ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀਕਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਫ਼ਿਲਿੱਪਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਮਰਿਯਾ ਵਿੱਚ ਭੁੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ (ਕਰਤੱਬ 8: 12)।

‘‘ਮੈਥੋਂ ਬਲਵੰਤ’’ (1:6-8)^੮

^੭ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉਨ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚੰਮ ਦੀ ਪੇਟੀ ਉਹ ਦੇ ਲੱਕ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ

ਉਹ ਟਿੱਡੀਆਂ ਅਰ ਬਣ ਦਾ ਸ਼ਹਿਤ ਖਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ 'ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਈ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਥੋਂ ਬਲਵੰਤ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਇਸ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਿਉਂ ਕੇ ਉਹ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਤਸਮਾ ਖੋਲ੍ਹਾਂ 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਉ।

ਆਇਤਾਂ 6, 7. 'ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਥੋਂ ਬਲਵੰਤ ਹੈ।' ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਰਿਣੀ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕ ਗੁਲਾਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ; ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਉਤਾਰਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਿਉਂ ਕੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਤਸਮਾ ਖੋਲ੍ਹਾਂ।

ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ "ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ" ਸੀ (ਮੱਤੀ 11:9 ਵਿਚ ਮਲਾਕੀ 3:1 ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ)। ਮੱਤੀ 11:11 ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਇਕ ਅਨੌਖੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲੋਂ "ਵੱਡਾ" ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ; ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ "ਉਹ ਏਲੀਯਾਹ ਸੀ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ" (ਮੱਤੀ 11:14)। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਇੱਛਾ "ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ" (ਮੱਤੀ 11:15) ਦੀ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਏਲੀਯਾਹ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਠ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚੰਮ ਦੀ ਪੇਟੀ ਉਹ ਦੇ ਲੱਕ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਭੋਜਨ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਣ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਿੱਡੀਆਂ ਅਰ ਬਣ ਦਾ ਸ਼ਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ (ਦੇਖੋ ਕਿ 2 ਰਾਜਿਆਂ 1:18)। ਏਲੀਯਾਹ ਵਜੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਆਤਮਿਕ ਮਹੱਤਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ।

ਆਇਤ 8. ਮਰਕੁਸ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਬੰਧਤ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਉ।" ਮੱਤੀ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ "ਹੋਰ ਅੱਗੇ" ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ (ਮੱਤੀ 3:11)। ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿੱਤਰਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਮੱਤੀ 3:12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ "ਸਦੀਵੀ ਨਿਆਂ" ਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ (ਰਸੂਲ) ਨੂੰ "ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ" ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ "ਅੱਗ" (ਨਰਕ) ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਮਰਕੁਸ 1:8 ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਕਰਤੱਬ 2:1-4 ਵਿਚ "ਅੱਗ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ" ਜਾਂ "ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਜੀਬਾਂ" ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਇਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਤਰਿਆ ਕਿ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਰਸੂਲ ਤੇ ਕੁਝ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਡਿੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ।

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿਚ ਡੁਬੋਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਚੇਲਾ ਅੱਜ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੇਵਲ ਰਸੂਲ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 14:26; 16:13; ਰਸੂ 1:5)। ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਖਣ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ।

ਕੁਰਨੇਲੀਅਸ ਦੇ ਘਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਤਰਨ (ਕਰਤੱਬ 11:44) ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਢੰਗ ਆਉਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੂਜੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਿਆ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਕੁਰਨੇਲੀਅਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਕੁਰਨੇਲੀਅਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ‘‘ਦਾਨ’’ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਕਰਤੱਬ 10:44-48)। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਅਤੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 20:30, 31; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:3, 4)। ਰਸੂਲ ਨੇ ਉਹੀ ਕਰਿਸ਼ਮੇ ਅਤੇ ਕਰਿਸ਼ਮੇ ਕੀਤੇ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪੌਲਸ, ਹੋਰ ਬਾਰਾਂ ਵਰਗਾ, ਮਸੀਹ ਦੇ ‘‘ਸੱਚੇ ਰਸੂਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ’’ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਕਰਤੱਬ 2:43; 5:12; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:11, 12)।

ਉਸਦੇ ਨਾਲ ‘‘ਇੱਕ’’ ਵਿੱਚ, ਪੌਲਸ ਨੇ ‘‘ਇੱਕ ਬਪਤਿਸਮਾ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:5; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13 ਵੇਖੋ)। ਉਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ‘‘ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ’’ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਮਹਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ’’ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਬਦੀਲੀ ਓਸੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਕ ਆਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਕ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇਕ ਵਰਣਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਕਰਤੱਬ 18:8)।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13 ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ‘‘ਸਭ ਨੇ ਓਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੇਲਿਆ ਗਿਆ।’’ ਉਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ। – ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27 ਵੇਖੋ)। ਰੋਮੀਆਂ 6:4 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਡੁੱਬਿਆ/ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ) ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪਨ ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ‘‘ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦਾ

ਹੈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।’ ਆਤਮਾ ਰਸੂਲ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ‘‘ਤਾਜ਼ਾ’’ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਤੱਬ 4:23-31 ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ‘‘ਹਿੰਮਤ’’ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਭਰਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਲਈ ਇਕ ਖਾਸ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ।^੯

ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ (1:9-11)^{੧੦}

੯ਉਨ੍ਹੀ ਦਿਨੀਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਨਾਸਰਤ ਤੋਂ ਆਣ ਕੇ ਯਰਦਨ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ^{1੦}ਅਰ ਪਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੇ ਸਾਰ ਉਹ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਾਇਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਉੱਤਰਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ¹¹ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰਗੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਤੈਥੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸਿੰਨ ਹਾਂ।

ਮਰਕੁਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਮਰੀਅਮ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕੰਮਾਂ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।¹¹

ਆਇਤ 9. ਉਨ੍ਹੀ ਦਿਨੀਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਨਾਸਰਤ ਤੋਂ ਆਣ ਕੇ ਯਰਦਨ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੋਚ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਣੀ¹² ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੱਤੀ 3: 15 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ‘‘ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਲਈ’’ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਚੰਗੇ ਹਨ’’ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 119: 172)। ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 1: 4; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4: 15), ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਿਉਂ ਆਇਆ? ਯਿਸੂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧਰਮੀ ਹੁਕਮ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਆਇਆ।

ਕੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ? ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਬਣ ਗਿਆ: (1) ਉਹ ਸਾਡੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ (ਦੇਖੋ ਮੱਤੀ 5: 6)। (2) ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। (3) ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰਾਹੀਂ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ’’ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 20, 21)। (4) ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਨਮੂਨੇ ਵਜੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕੀਏ। (5) ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਚੁੱਭੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਕੇ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ

ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦਰਸਾਇਆ।

ਆਇਤ 10. ਅਰ ਪਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੇ ਸਾਰ ਉਹ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਉੱਤਰਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ। ਲੂਕਾ 3:21 ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਵੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ।’’ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੰਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰਗ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕੇਵਲ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਇਕੱਲਾ ਸਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:32-34)। ਲੋਕ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਬੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਇਸ ਪਰਗਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਣ ਅਤੇ ਅਸੀਮ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 3:34 ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ‘‘ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।’’¹³

ਆਇਤ 11. ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰਗੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਤੈਥੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸਿੰਨ ਹਾਂ। ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਉਣਾ ਯੂਹੰਨਾ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖੁਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹਾ ਸੀ ਜਦ ਤਕ ਉਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 1:29)। ਇਹ ਘਟਨਾ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ।

ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27 ਦੇਖੋ)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਾਲ ਦੇਣ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਸਮਰਪਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉੱਠਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4)।

ਸ਼ਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਤਾਇਆ (1:12, 13)¹⁴

¹²ਆਤਮਾ ਝੱਟ ਉਹ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ¹³ਅਰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਚਾਹਲੀਆਂ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕਰ ਸ਼ਤਾਨ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਜਨਾਉਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਤ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਗੈਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਖ਼ਾਸਕਰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਇਕ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਬਗੈਰ (ਲੂਕਾ 22:44) ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 12, 13. ਪਰਤਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸ਼ਬਦ $\pi\rho\epsilon\rho\alpha\zeta\omega$ (*peirazō*) ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਜਾਣ’’ ਦੀ ਬਜਾਏ ‘‘ਪਰਤਾਇਆ ਜਾਣਾ’’ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਲੈ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰੀਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਰੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੱਤੀ 4:1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਆਤਮਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ।’’ ਪਰ ਮਰਕੁਸ 1:12 ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ($\epsilon\kappa\beta\alpha\lambda\lambda\omega$, *ekballō*, ਇਕਰਾਰ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਰਕੁਸ ਵਿੱਚ ਅਠਾਰਾਂ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਪਰਖਣ’’ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਭਰਮਾਉਂਦਾ (ਯਾਕੂਬ 1:13)।

ਮਰਕੁਸ 4:2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਸਟ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਰਕੁਸ 1:13 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 4:2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਸਟ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਜਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਗਿਣਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ (ਦਾਨੀਏਲ 6)। ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲਤਾ ਅਤੇ ਧੁੱਪ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਨੁੱਖਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਚਮੁੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕੇ।¹⁵ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੰਗਲੀ ਜਨਾਉਰਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਡੈਨੀਏਲ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਮਰਕੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਤ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਕਦੋਂ। ਮਰੀਅਮ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹਾਇਤਾ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਆਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਣ ਯਹੂਦਿਯਾ, ਲੇਕਾਬੇ, ਯਰੀਹੋ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਾਗਾਨ ਦੀ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ‘‘ਜੈਸੀਮੋਨ’’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਉਜਾੜਨਾ’’। ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਸਥਾਨ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਾ ਪਹਾੜ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਹੁਣ 1,200 ਫੁੱਟ ਢਲਾਣ ਦੇ ਸਿਖਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਮੱਠ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ 800 ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਢਲਾਂ ਨਾਲ ਜੈਰੀਕੋ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੋਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪਰੀਖਣ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਟੈਸਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਹੈ।

ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਥਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਜਿੱਤ ਗਿਆ! ¹⁶ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਇਕ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਗੁੰਮ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ? ਇਹ ਪੰਜਵਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਤਾਇਆ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ‘‘ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ’’ (ਲੂਕਾ 4:13; KJV)।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਪਰੀਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭੀੜ ਨੇ ‘‘ਜਬਰਦਸਤੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 6:15)। ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਿੰਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੋਕਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ’’ (ਮੱਤੀ 16:23)। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਝਿੜਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ (ਲੂਕਾ 22:3, 53; ਯੂਹੰਨਾ 14:30 ਦੇਖੋ)। ਯਿਸੂ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਇਕ ਭਾਰੀ ਖਾਣਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।

‘‘ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ’’ (1:14, 15)¹⁷

¹⁴ਉਪਰੰਤ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਫੜਵਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ¹⁵ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਉੱਤੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ।

ਆਇਤ 14. ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ‘‘ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਇੰਜੀਲ’’ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦਾ ਵੱਲੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਫੜਵਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਯਹੂਦਿਆਂ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਗਲੀਲ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ‘‘ਸਮਾਂ’’ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ।¹⁸

ਆਇਤ 15. ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਉੱਤੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਜੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:6)। ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਮਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਪਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ‘‘ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ’’ (ਲੂਕਾ 10:9)। ਸਮਾਂ (καιρός, *kairos*) ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ 9:24-27, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਇਕੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 9:24-27 ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਯਹੂਸਲਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ‘‘ਹੁਕਮ’’ ਅਜਰਾ 7:11 (431 ਈਸਵੀ ਪੂਰਵ) ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ 26 ਈ.ਪੂ. ਵਿਚ ਹੋਇਆ; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 3:23. ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ‘‘ਪੂਰਨ ਸੰਖਿਆ’’ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਮ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਤੇ ਸੀ। ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਤਰਨ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ।

ਜੇ ਰਾਜ 30 ਈਸਵੀ ਤਕ ‘‘ਨੇੜੇ’’ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗ਼ਲਤੀ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1: 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ (1) ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਇਕ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। (2) ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਜਾਂ (3) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਾਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗ਼ਲਤ, ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਤੁਰੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 17: 11 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘‘ਹੁਣ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ’’ ਅਤੇ 1 ਥੋਮਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4: 14-17 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ’’ ਮਿਲਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ‘‘ਸਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ’’ ਰਹੇਗਾ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਣਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਹੈ।

ਸ਼ਮਊਨ, ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ (1:16-20)¹⁹

¹⁶ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਫਿਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਮਊਨ ਅਰ ਸ਼ਮਊਨ ਦੇ ਭਰਾ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਨੂੰ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਲ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਾਛੀ ਸਨ ¹⁷ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ¹⁸ਅਤੇ ਓਹ ਝੱਟ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ ¹⁹ਅਰ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਉਹ ਨੇ ਜ਼ਬਦੀ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭਰਾ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਥੋੜੀ ਉੱਤੇ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਸਨ ²⁰ਅਰ ਝੱਟ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਆਪਣੇ ਪਿਓ ਜ਼ਬਦੀ ਨੂੰ ਕਾਮਿਆਂ ਸਣੇ ਥੋੜੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਏ।

ਆਇਤ 16, 17. ਯਿਸੂ ਨੇ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਫਿਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਮਊਨ ਅਰ ਸ਼ਮਊਨ ਦੇ ਭਰਾ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਨੂੰ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਲ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਾਛੀ ਸਨ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਮੱਛੀ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੜਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੂਕਾ 5: 1-11 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਇਸ ਝੀਲ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਮਊਨ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਲਾਵਾ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ (ਯੂਹੰਨਾ 1: 40-42) ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 12: 32)। ਉਸਨੇ ਵਿਅਸਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ। ‘‘ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ’’ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਚੇਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਯਿਸੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਾਥੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਵਜੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹ ਮਸੀਹ

ਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਦਮੀ ‘‘ਬਾਰੂਵੀ’’ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਬਣਨ ਦਾ ਫ਼ੋਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ (ਮਰਕੁਸ 3: 13-15; ਲੂਕਾ 6: 12, 13)।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੇ ‘‘ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਛੇਰੇ’’ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਰੂਹਾਂ ਜਿੱਤਣਾ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਕੁਝ ਮੱਛੀਆਂ ਜਾਲ ਤੋਂ ਫੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਈ ਮੱਛੀਆਂ ਓਸੇ ਸਮੇਂ ਦਾਣਾ ਪਾ ਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੰਜੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮ-ਵਿਜੇਤਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ 3: 15)। ਇਕ ਚੰਗਾ ਮਛੇਰੇ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਬਰ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੁਣ ਇਕ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਦਾ ਵਿਜੇਤਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 18-20. ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ਬਦੀ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭਰਾ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਸਨ। ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਉੱਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨਾ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵੱਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ। ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਜਾਂ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਨ। ‘‘ਬੈਤਸਾਇਦਾ’’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਘਰ’’ ਅਤੇ ‘‘ਤਾਰਕੀਆ’’ (ਮਗਦਾਲਾ) ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਨਮਕੀਨ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨ’’। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤਾਜ਼ੀ ਮੱਛੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਪਰ ਨਮਕੀਨ ਮੱਛੀ ਰੋਮ ਵਿਚ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀ ਦੀ ਥੋਕ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਘਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 18: 15, 16)।

ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਮੂਨ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਪਿਓ ਜ਼ਬਦੀ ਨੂੰ ਕਾਮਿਆਂ ਸਣੇ ਬੇੜੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਚੇਲੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖਦੇ ਰਹੇ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇਕ ਮੌਕੇ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਾਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਹਿੰਗਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਆਮਦਨੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਿਸਤਰੇ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਵੀ ਕੀਮਤ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਘਰ, ਬਿਸਤਰਾ ਅਤੇ ਧਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਚੱਲਣ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ, ਯਾਕੂਬ, ਰੋਸੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸੂਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ (ਕਰਤੱਬ 12: 1, 2)।

ਇਹ ਚਾਰ ਲੋਕ ਸਧਾਰਣ ਮਛੇਰੇ ਸਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।²⁰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।²¹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ

ਲੋਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਛੋਟੇ ਲੋਕ ਛੋਟੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਸੰਭਾਵਤ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਨ: (1) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਨ, ਨਵੀਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। (2) ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ (ਦੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2: 3-5; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4: 7)।²²

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਕਾ ਕਰਨਾ (1:21-28)²³

²¹ਤਾਂ ਓਹ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਵੜੇ ਅਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ²²ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਾਂਙੁ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਙੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ²³ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਉਂ ਕਹਿ ਕੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲ ਉੱਠਿਆ, ²⁴ਹੇ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਤੇਰਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ? ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਹੈਂ! ²⁵ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵਰਜ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਚੁੱਪ ਕਰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ! ²⁶ਜੋ ਉਹ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰੋੜ ਮਰਾੜ ਕੇ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ²⁷ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਐਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ! ਉਹ ਤਾਂ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਦੀ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ! ²⁸ਓਵੇਂ ਹੀ ਗਲੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਧੁੰਮ ਪੈ ਗਈ।

ਆਇਤ 21, 22. ਮਛੇਰਿਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲੇ ਸਬਤ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਸ਼ਹਿਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਹਦਾ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਰਹਿਣਾ ਸੀ।²⁴ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਦੇ ਖੰਡਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਓਸੇ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ। ਇਕ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਇਕ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਰੋਮਨ ਸੇਚੂਰੀਅਨ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੈਂਚੁਰੀਅਨਜ਼, ਜੋ ਰੋਮਨ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸਨ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਹਰ ਥਾਂ ਸੱਜਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।²⁵

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਾਂਙੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਙੁ ਬੋਲਿਆ (1:22; ਮੱਤੀ 7:28, 29 ਦੇਖੋ)। ਲਿਖਾਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸਟ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਪੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। 70 ਈਸਵੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਧ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੁਬਾਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।²⁶ ਪਰ ਫ਼ਰੀਸੀ ਅਤੇ ਨੇਮ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਕਿ ਇਹ ਮੌਖਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਮੂਸਾ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੀ ਗਈ; ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ (ਮਰਕੁਸ 7: 5-13)। ਉਸਦਾ

ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ‘‘ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਂਗ ਲੈ ਗਿਆ’’ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੁਮਰਾਨ ਅਤੇ ਮੈਸੋਰੀ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।²⁷ ਮਰਕੁਸ ਜੋ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਵਾਲੇ ਵੱਧ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।²⁸

ਆਇਤਾਂ 23, 24. ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਚਿੰਬਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ‘‘ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਭੂਤ’’ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਜਾਂ ‘‘ਅਪਵਿੱਤਰ’’ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾੜੇ ਹਨ। ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੇ ‘‘ਭੂਤ’’ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਏ। ਪਰ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਜੀਵਿਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ (ਲੂਕਾ 16: 19-31)।²⁹

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਭੂਤ ਕਿਵੇਂ ਹਾਵੀ ਹੋਏ? ਐਵਨ ਗ੍ਰੀਨ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ: ‘‘ਪ੍ਰੇਤ ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਲਿੰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ’’ (2 ਤਿਮੋਥੀ 3: 1-9; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9: 21)।³⁰

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਚੰਗੇ ਦੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ (2 ਪਤਰਸ 2: 4)। ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ (ਭੁੱ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਹੈ!)। ਇਹ ਭੂਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਦੀਵੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣੇ ਸਨ (ਮੱਤੀ 25: 31-46 ਦੇਖੋ)।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭੂਤ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਮਤਲਬ ਦਿਖਾਓ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 12 ਵਿਚ ‘‘ਹਨੇਰੇ’’ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਲਹੂ ਅਤੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਹੈ।’’

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ‘‘ਮਾਂਦੀ’’ ਜਾਂ ‘‘ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲੇ’’ (‘‘ਸੰਪੂਰਣ ਆਤਮੇ’’; KJV ਲੇਵੀਆਂ 19: 31) ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਸੀ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਨ। ‘‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਕੰਬਣਾ’’ (ਯਾਕੂਬ 2: 19) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਹੇ ਨਾਸਰਤ ਦੇ ਯਿਸੂ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ?’’

ਆਇਤਾਂ 25-28. ਤਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵਰਜ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਚੁੱਪ ਕਰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ ! 26ਸੇ ਉਹ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰੋੜ ਮਰਾੜ ਕੇ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਨੇ ਲੂਕਾ 11:24-26 ਵਿਚਲੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਭੂਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ। ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਦਿਆਂ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਫਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਜਿਸ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਲ ਹਨ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:2 ਵਿਚ ‘‘ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ’’ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਾਕਮ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ‘‘ਪੁੱਤਰਾਂ’’ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ‘‘ਆਤਮਾ’’ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।

‘‘ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਐਡੇ ਹੋਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?’’ ਆਮ ਲੋਕ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੌਣ ਇਸ ਧੌਕਸਾਹੀ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ। ਗਲੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਧੁੰਮ ਪੈ ਗਈ।

ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ (1:29-31)³¹

²⁹ਓਹ ਝੱਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਸਣੇ ਸ਼ਮੂਨ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ³⁰ਅਤੇ ਸ਼ਮੂਨ ਦੀ ਸੱਸ ਤਾਪ ਨਾਲ ਪਈ ਸੀ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੱਟ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ³¹ਅਰ ਉਹ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਫੜ ਕੇ ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਤਾਪ ਲਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕੀਤੀ।

ਆਇਤ 29. ਉਹ ਸ਼ਮੂਨ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੇ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਦੇ ਤਿਆਗ ਕੀਤੇ ਕੋਨੇ, ਪਤਰਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਖੰਡਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਥੇ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਮੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਟਿਨ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1997 ਤਕ, ਇਕ ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਉਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਤਹਿਖ਼ਾਨਾ ਸੀ। ਉੱਚੀ ਛੱਤ, ਜੋ ਕਿ ‘‘ਫੈਬਰਨਕਲ’’ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਘਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭਾ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੀ ਢਾਂਚਾ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਓਸੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਸੀ)।

ਆਇਤਾਂ 30, 31. ਸ਼ਮੂਨ ਦੀ ਸੱਸ ਤਾਪ ਨਾਲ ਪਈ ਸੀ। ਇਸ ਆਇਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ (ਸ਼ਮਊਨ) ਦੀ ਇਕ ਪਤਨੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਗਈ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:5)। ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਕਾਲਰਾਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੈਚਲਰ ਹੋਣਾ ਵਿਆਹ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਵਿਆਹ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਨਮਾਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ’’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:4)।

ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੱਟ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਖਬਰ ਕੀਤੀ 31 ਅਰ ਉਹ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਫੜ ਕੇ ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਤਾਪ ਲਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਭਲੀ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਰਾਜੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉੱਠ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਬੁਖਾਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ: ਸੰਪੂਰਨ, ਤੁਰੰਤ ਇਲਾਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜੀ ਕਰਨਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਸੀਹਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ (ਮੱਤੀ 8:17; ਲੂਕਾ 7:22)।

ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ (1:32-34)³²

³²ਅਤੇ ਸੰਝ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਭੁੱਬ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰੋਗੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਸ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ³³ਅਰ ਸਾਰਾ ਨਗਰ ਬੁਹੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ³⁴ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਰੋਗੀ ਸਨ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ।

ਆਇਤਾਂ 32, 33. ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਵਿੱਚ ਅਚੰਭਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਨਗਰ ਬੁਹੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਭੀੜ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।³³ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਸ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਬਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਆਇਤ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਰੋਗੀ ਸਨ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਕ ਹੈ।³⁴ ਮੱਤੀ 12:22-29 ਇਕ ਹੋਰ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਸ ‘‘ਬਾਲਜ਼ਬੁਲ’’ (ਸ਼ੈਤਾਨ) ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। 3:22-30 ਓਸੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ‘‘ਗ੍ਰੀਬੀ’’ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੀਬੀ ਫ਼ਰੀਸੀ ਸਨ।³⁵

ਆਇਤ 34. ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਰੋਗੀ ਸਨ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਫੇਰ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ‘‘ਰੋਗੀ’’ (ἔχθω, *echō*) ਨੂੰ ‘‘ਦੁਖੀ’’ (νόσος, *nosos*) ਅਤੇ ‘‘ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ’’ (δαίμωνιον, *daimonion*) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਕੁਝ ਲੋਕ ਭੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਸਨ? ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ

ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਕਾਰਨ। ਉਹ ਭੂਤ ਜਾਦੂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਗਏ ਹੋਣ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ; ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ। ਮਰਕੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਇਕਾਂਤ (1:35-39)³⁶

³⁵ਉਹ ਵੱਡੇ ਤੜਕੇ ਕੁਝ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਰ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ³⁶ਅਤੇ ਸ਼ਮਊਨ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ ³⁷ਅਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੈਨੂੰ ਸੱਭੇ ਭਾਲਦੇ ਹਨ ³⁸ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਆਓ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀਏ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਭੀ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹਾਂ ³⁹ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੀ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਅਰ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 35. ਉਹ ਵੱਡੇ ਤੜਕੇ ਕੁਝ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਰ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਯਸਾਯਾਹ 50:4 ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਕਿਵੇਂ ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਲੱਭਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਐਲਬਰਟ ਬਾਰਨਜ਼ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਧਰਮ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੱਧਮ ਪੈ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਬੇਟੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਣਗੇ।”³⁷ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ (5:30) ਜਾਂ ਉਹ “ਥੱਕ ਗਿਆ” (ਯੂਹੰਨਾ 4:6)। ਉਸਦੀ ਬਕਾਵਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਸ ਲਿਖਤੀ ਸਮੇਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।³⁸ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ ਬਿਤਾਇਆ (1:35; 6:46; 14:32-39)। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਰਕੁਸ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਰਹੀਆਂ ਕਈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਨ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 36-39. ਅਤੇ ਸ਼ਮਊਨ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ 37 ਅਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੈਨੂੰ ਸੱਭੇ ਭਾਲਦੇ ਹਨ 38 ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਆਓ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀਏ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਭੀ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹਾਂ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਮ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋੜਿਆ। ਲੂਕਾ 4:42 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਚਲੇ ਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਬਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਸਮਾਜਾਂ (συναγωγῆς, *sunagōgē*, ਮੂਲ ਵਿੱਚ, ‘‘ਇੱਕਠੇ ਕਰਨਾ’’) ਨੂੰ ਇੱਕਠੇ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਜ਼ਰਾਈਲੀਆਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ। ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ‘‘ਚਰਚ’’ (ἐκκλησία, *ekklesia*) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਇੱਕਠੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।’’ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਬੂਰ: 74:8 (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ ਸਿਨਾਗੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ;’’ ESV ‘‘ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ ਸਿਨਾਗੋਗ’’ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ)। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ।³⁹

1:39 ਵਿਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਸੀ। ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਚਮਤਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਭੂਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਦੀਵੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦਇਆ ਦਿਖਾਈ।⁴⁰

ਉਹਦਾ ਕੋੜੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ (1:40-45)⁴¹

⁴⁰ਇੱਕ ਕੋੜੀ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ ⁴¹ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਰਸ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਛੋਹ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਚਾਹੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਹ ⁴²ਤਾਂ ਝੱਟ ਉਹ ਦਾ ਕੋੜਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ! ⁴³ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤਰੀਦ ਕਰ ਕੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ ⁴⁴ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਨਾ ਦੱਸੀਂ ਪਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਅਰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਹੜੀ ਭੇਟ ਮੂਸਾ ਨੇ ਠਹਿਰਾਈ ਚੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ ⁴⁵ਪਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਐਡਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਫੇਰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਖੁਲ੍ਹਮਖੁਲ੍ਹਾ ਨਾ ਵੜ ਸੱਕਿਆ ਪਰ ਬਾਹਰ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਮਰਕੁਸ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਹੋਰ ਚਸਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੋੜੀ ਦੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ

ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਕੋੜ੍ਹ ਦਾ ਇਲਾਜ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਵਲ ਰੱਬੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਕੋੜ੍ਹ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਉਸ ਦੇ ਮੈਡੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ, ‘‘ਕੋੜ੍ਹ’’ (λεπρα, *lepra*) ਚਮੜੀ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਰਾਬੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਲੇਵੀਆਂ 13:47; 14:34)। ਕੋੜ੍ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਖਿੰਡਾਉਣ ਲਈ; ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ, ‘‘ਅਸੁੱਧ! ਅਸੁੱਧ’’ ਬੁਲਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ! ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਕੋੜ੍ਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਫੁੰਡੀ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਕੋੜ੍ਹ’’ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਅਰਥ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਐਸਨ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ (ਖ਼ਾਸਕਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੋੜ੍ਹ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਇਕ ਚਮਤਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੋੜ੍ਹ ਦੀ ਆਮ ਤਰੱਕੀ ਵਿਚ, ਬਿਮਾਰੀ ਠੀਕ ਸੀ। (ਭਾਵ ਇਹ ਅਸਲ ਕੋੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਜਾਂ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਛੂਤਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੱਟਾ ਚਟਾਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 40. ਇੱਕ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ। ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਕੋੜ੍ਹੀ ਅਸੁੱਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕੋੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਲਈ (ਅਸਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਵਜੋਂ) ਕੋੜ੍ਹੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

‘‘ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ।’’ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰਾ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ।

ਆਇਤ 41. ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਛੋਹ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਆਮ ਆਦਮੀ ਲਈ ਵਰਜਿਤ ਸੀ। ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਦਇਆ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡਰਪੇਕ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦਇਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮਕਸਦ ਸੀ [1:41], ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸੀ [ਯੂਹੰਨਾ 10:25, 28; 14:11])। ਯਿਸੂ ਲਈ ਇਹ ਆਦਮੀ ਪਲੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 42. ਤਾਂ ਝੱਟ ਉਹ ਦਾ ਕੋੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ! ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਠੀਕ (ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ) ਗਿਆ। ਮਹਾਨ ਚਿਕਿਤਸਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲੇਵੀ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਲੇਵੀਟਿਕਸ 14 ਦੇਖੋ)।

ਆਇਤ 43-45. ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਅਰ ਆਪਣੇ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਹੜੀ ਭੇਟ ਮੁਸਾ ਨੇ ਠਹਿਰਾਈ ਚੜ੍ਹਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੰਗੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੋੜੀਆਂ ਲਈ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (ਮੱਤੀ 5: 17, 18)। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਭੇਜ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰ ਸੀ।

ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉਸ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕੋੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਧਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ESV 1:44 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ” ਭੇਜਿਆ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਚੰਭੇ “ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।” ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਸਨ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤਰੀਦ ਕਰ ਕੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ 44 ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਨਾ ਦੱਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਕੋੜੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ “ਅਸੁੱਧ! ਅਸੁੱਧ” ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਖ਼ਾਸ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰ੍ਹਾ ਲਈ ਆਦਰ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ।

ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਸ਼ਾਇਦ ਗਲੀਲ ਦੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ⁴² ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਵੱਡਾ ਵਿਦਰੋਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। “ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਹਾਂ!”⁴³ ਯਿਸੂ ਦਾ ਅਸਲ ਕੰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜੀ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ,” “ਮਸੀਹ” ਜਾਂ “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਸੀ (3: 11, 12; 8: 29, 30; 9: 9)।

ਫੇਰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਖੁਲ੍ਹਮਖੁਲ੍ਹਾ ਨਾ ਵੜ ਸੱਕਿਆ ਪਰ ਬਾਹਰ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਥੇ ਭੀੜ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਸਨ। ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਤੰਗੀ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰਕੁਸ 1 ਅਧਿਆਇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਮਰਕੁਸ (3: 8-12) ਦੇ ਕੇਵਲ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਕਹਾਣੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ (1: 1)

ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਨਾਸਰਤ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਵੱਟੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੀ। ਦਰਅਸਲ, ਦੂਸਰਾ ਸਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਜੋ

ਆਖਰਕਾਰ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੂਰਣ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚਮਕਦਾਰ ਚਮਕਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਇੰਜੀਲ ਬਾਰੇ ਮਰਕੁਸ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਕਿਸੇ ਫਲਸਫ਼ੇ, ਸਰਵਉੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜਾਂ ਸਰਬੋਤਮ ਸਮਾਜਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਦੇ ਤੁਰਿਆ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ?

1. ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ *ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ* ਹੈ। ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ‘‘ਦੀ ਅਰੰਭ’’ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਇਤਿਹਾਸਕ, ਅਸਲ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਵਸਰ ਲਿਆਇਆ।

ਮਸੀਹੀ ਸੇਵਕਾਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਲੇਖੇ ਅਤੇ ਮਰੀਅਮ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਇਹ ਵੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਪ੍ਰਚਾਰ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ।

2. ਮਰਕੁਸ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ *ਸਹੀ* ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ, ਸੇਵਕਾਈ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਇੱਕ ‘‘ਇੰਜੀਲ’’ ਬਣ ਗਏ (*euangelion*), ਇੱਕ ਆਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ, ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੀਏ, ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੀਏ, ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕੀਏ। ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

3. ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ *ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ* ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੰਜੀਲ’’ ਵਜੋਂ ਕਰਵਾਈ। ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚਾਰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ‘‘ਯਿਸੂ,’’ ‘‘ਮਸੀਹ,’’ ‘‘ਪੁੱਤਰ,’’ ਅਤੇ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ।’’ ‘‘ਯਿਸੂ’’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ’’; ‘‘ਮਸੀਹ’’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਮਸੀਹਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ’’; ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ‘‘ਪੁੱਤਰ’’ ਲਈ ਵੱਡਾ ‘‘S’’ ਉਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾਮ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ’’ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਨਾਦਿ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਦੀਵੀ ਪੁੱਤਰ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਹੈ; ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹਾ ਹੈ; ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅਵਤਾਰ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਓਨਾ ਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸਿੱਟਾ: ਮਰਕੁਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਕੇਵਲ ਇੰਜੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗਾ, ਸਾਰਥਕ, ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ, ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਖ਼ਬਰਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਖ਼ਬਰਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਿਨਾ ਜੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਖ਼ਬਰਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਦੁਨੀਆਂ ਸਦਾ ਲਈ ਬਦਲ ਗਈ।

ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ (1:2-8)

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

1. ਅਸਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ *ਥ੍ਰੂਮ ਅਧਿਕਾਰ* ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸੁਰਗੀ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਯਸਾਯਾਹ 40:3 ਅਤੇ ਮਲਾਕੀ 3:1 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1:2 ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ('ਮੈਂ' ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ) ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਸੀ ('ਮੇਰਾ ਦੂਤ') ਯਿਸੂ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ('ਤੁਹਾਡੇ')। 1:3 ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ 'ਜੰਗਲ' (ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਥਾਂ) 'ਕੁਕਰਨੇ' (ਉਤੇਜਕ) ਕਿਹਾ (ਸ਼ਬਦ 'ਵਰਤਿਆ ਹੋਇਆ ਤਰੀਕਾ') 'ਤਰੀਕਾ' (ਆਬਜੈਕਟ ਲੋੜੀਂਦਾ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 'ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਾਹ' (1:3) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ 'ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ' ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ 'ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ' ਲੋੜੀਂਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਿੱਤੀ।

ਜੋਸੀਫ਼ਸ ਨੇ ਗਲੀਲ ਵੱਲ ਵੈਸਪਾਸੀਅਨ ਦੇ ਮਾਰਚ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ, ਇਸ ਦਾ ਪੱਧਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ' ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਤਾਂ ਕਿ ਫੌਜ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਿਆ।'⁴⁴ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਸਪਾਸੀਅਨ ਨੇ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੀ ਫੌਜ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕੇ।

ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਉਦਾਹਰਣ ਉਸ ਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹਾ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਪੱਧਰਾਂ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਅੱਜ ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੱਸਣ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2. ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤਰੱਕੀ *ਸਮੇਂ-ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ* ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਸਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੋਚ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ; ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਬਾਰੇ ਸਖ਼ਤ ਸਬਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ। ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿਚ, ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ੀ ਅਤੇ ਰਹੱਸਵਾਦ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਪ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਗਈ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹਰ ਮੋੜ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

3. ਅਸਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਸਖ਼ਤ *ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ* ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਆਇਤ ਹੈ (1:6) ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਕ ਨਿੱਜੀ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਸਾਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਦੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਕੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਦਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਡੇ ਫੋਕਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਜਲਦੀ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ‘‘ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?’’ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3: 13)।

4. ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਾਗ਼ ਹੋ ਕੇ *ਈਮਾਨਦਾਰੀ* ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਵਰਗੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬੇਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਖ਼ੁਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ (1:4)। ਇਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਪੜਾਅ ਤਹਿ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ

ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ) ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਕਬਰਸਤਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ (ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ)। (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 28: 18-20।)

ਸਿੱਟਾ: ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1:5 ਵਿਚ “ਮੈਨ ਲਓ” (ἐξομολογέω, *exomologeō*) ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠ, ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਪਾਪੀ। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ।

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਮੰਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਖਾੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਉਸਾਰ ਸਕੇ; ਉਸਨੇ ਰੱਦੀ ਚੁੱਕ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਸੱਚ ਨੂੰ ਲਗਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਲੋਕਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਹਲ ਵਾਹਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਬੀਜ ਸਕੇ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਲਿਆ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਹਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੱਚੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ (1:9-11)

ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਮਹਾਨ, ਤਬਦੀਲੀ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ” ਆਈ (1:9)। ਯਿਸੂ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੀਹ (ਲੂਕਾ 3:23) ਸੀ, ਉਹ ਉਮਰ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਪੂਰਣ-ਕਾਲੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸੀ (ਗਿਣਤੀ 4:3) ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੌਕਰੀ। ਯਿਸੂ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਚੁੱਪ ਦੇ ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ।

ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰਤ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਹੜੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸੌ ਮੀਲ ਦੀ ਯਾਤਰਾ (1:9) ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਮਿਸਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ (ਕੂਚ 4:24-26)। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ।

ਇਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸੀਨ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਪਦਵੀ ਹਨ: “ਤੋਂ,” “ਦੁਆਰਾ,” ਅਤੇ “ਵਿਚ ਤੋਂ।” ਯਿਸੂ ਨਾਸਰਤ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿਚ “ਚੁੱਪਚਾਪ” ਗਿਆ। ਉਹ “ਯੂਹੰਨਾ” ਦੁਆਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ “ਬਾਹਰ ਆਇਆ” ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ, ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਦੀਖਿਆ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।

ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, “ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਸਲ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਦੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ?” ਕੀ ਕੋਈ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ

ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਫਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀ ਹੈ? ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਪਿਆਨ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ।

1. ਯਿਸੂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣਾ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ। “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:6)। ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਪੰਚਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਭਾਵ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ, ਮੁਆਫ਼ੀ ਜਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ।

ਸਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, “ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ” (ਮਰਕੁਸ 16: 16)। ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮ ਹੈ; ਸੱਚੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ।

2. ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਇਕ ਕਮਾਲ ਦਾ ਤੱਤ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਾਰੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ” (ਮੱਤੀ 3: 15)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਹਿਲ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਪਾਪੀ ਸੀ। ਉਪ ਜੇਤੂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਡੁੱਬਿਆ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਯਿਸੂ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਵੀ ਕਰੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਵਜੋਂ ਹੋਈ।

ਜਿਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਉਸ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਮੰਨਿਆ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਸੀ, ਸਲੀਬ ਤੇ ਵੀ ਮੌਤ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2: 6-8)।

ਅਸੀਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜੇ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, “ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ: ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਾਸ ਫੜਦਾ

3. ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਾ *ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ* ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਲੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੌੜਾਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਇਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ (ਲੂਕਾ 3:21)। ਉਸਨੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ” ਨਾਲੋਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਸਿੱਟਾ: ਸੁਰਗ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਮੱਤੀ 3:16, ਮਰਕੁਸ 1:10, ਅਤੇ ਲੂਕਾ 3:21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਕਾਸ਼ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ। ਯਾਨੀ ਅਸਮਾਨ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਚੀਰਨਾ (ਲੂਕਾ 23:45)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸਮਾਨ ਫਟ ਗਿਆ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਘੁੱਗੀ ਵਾਂਗ ਉੱਤਰਿਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੰਜ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਮਸੀਹਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:32-34)। ਤਦ ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, “ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ” (ਮਰਕੁਸ 1:11; ਲੂਕਾ 3:22; ਮੱਤੀ 3:17 ਦੇਖੋ)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਉਣ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਇਕ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਹ ਮਾਰਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਰਾਹ (1:12, 13)

ਇੰਜੀਲ ਬਾਰੇ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਾਹਿਤਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਕੋਲ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਹਨ (ਸਿਰਫ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ), ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਪੀਸਟਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਆਇਤਾਂ ਹਨ (4:1-11) ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੀਆਂ 13 ਆਇਤਾਂ (4:1-13) ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਚਾਲੀਵੇਂ ਦਿਨ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਵਰਤ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਸਿਖਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਆਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚਾਲੀਵੇਂ ਦਿਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ

ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਸਲ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਂਚਾ ਬਣਾਇਆ। ਪਰ ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪੂਰੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਰੀਅਮ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਾਲਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਿਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਰਿਪੇਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। “ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਕੀ ਹਨ?” ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤਾ।

1. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਢਿੱਡ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦੀ, ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਛਟਕਾਰੇ ਲਈ “ਕਦੇ ਨਹੀਂ” ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾਈ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਸੰਪੂਰਨ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਭੈੜੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮਰਕੁਸ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਇਕ ਮਨਪਸੰਦ ਸ਼ਬਦ (ਸ਼ਬਦ ਮਰਕੁਸ ਵਿਚ ਚਾਲੀ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਸੰਪੂਰਨ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰੈਜ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ। ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ “ਸਿੱਧਾ” (KJV) ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।⁴⁶ ਮੱਤੀ 4: 1 ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ “ਆਤਮਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”; ਲੂਕਾ 4: 1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ “ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।”

ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਲਈ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਟੱਲਤਾ ਉਸਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਉਹ ਪੂਰੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਪ ਲਈ ਸੰਪੂਰਣ ਭੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਗੁੰਮ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਮੁਕੰਮਲ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਉਸਨੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨੀ ਸਿੱਖੀ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5: 8, 9); “ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਿਕਲਿਆ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4: 15)। ਜੇ ਮਸੀਹ ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਜੇਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ।

ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੈੜੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਤਾਵੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸਾਡਾ “ਸਹਾਇਕ” ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2: 1)।

2. ਟੈਸਟਰ ਜਿੰਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਰੋਧੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਇੱਕ ਗਰਜਦੇ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ” (1 ਪਤਰਸ 5: 8)। ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਅਤੇ ਖਾਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੱਭ

ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਵਸਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਪਰੀਖਿਆ” ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸ਼ਬਦ *πειράω* (*ਪਿਰੋਜੋ*) ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਖਣਾ” ਜਾਂ “ਜਾਂਚ” ਹੈ। ਇਹ *δοκιμίων* (*dokimion*) ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਖਣਾ” ਜਾਂ “ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ।” ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਤਾਉਣਾ” ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ।” ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ। ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਟੀਚਾ ਗਿਰਾਵਟ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇੱਛਤ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਟੈਸਟ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਹਰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਲਚ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। “ਸ਼ੈਤਾਨ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਵਿਰੋਧੀ” ਅਤੇ “ਬੁਰਾਈ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਨਿੰਦਕ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਵਚਯ ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ *ਵਿਨਾਸ਼* ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਅਬੈਡਨ* ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਮ *ਅਪੋਲਿਅਨ* ਹੈ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9: 11)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿ ਸਕੀਏ।

3. ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟਰ ਧੌਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪਾਪ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਧੌਖਾ ਹੈ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਜਾੜ ਵੱਲ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਦੂਰ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਮਰਕੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ (1: 13)। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਬੰਜਰ ਪਹਾੜੀ ਤੇ, ਇਕ ਉਜਾੜ ਥਾਂ ਤੇ ਸੀ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ? ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ? ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਪਰਖਿਆ। “ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ?” ਉਸਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ (ਮੱਤੀ 4: 3; ਲੂਕਾ 4: 3 ਦੇਖੋ)। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਧਰਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਪਰਖਿਆ। “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋ?” ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹਾ ਕਿਹਾ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 4: 3, 6; ਲੂਕਾ 4: 3, 9)। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਰਸਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਤੁਰਨਾ ਸੀ। “ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੋਗੇ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: (ਮੱਤੀ 4: 9; ਲੂਕਾ 4: 6, 7 ਦੇਖੋ)।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਕਾਤਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚ ਤੇ ਅੜਿਆ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠਾ ਹੈ ਪਰ ਝੂਠ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8: 44)।

ਸਿੱਟਾ: ਕਿਸੇ ਪਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦੁਖਾਂਤ ਜਾਂ ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਸੰਪੂਰਣ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਣ ਕੇ ਉੱਭਰਿਆ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਰਮੀ ਦਿਲ ਵਿਖਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਢਾਲ ਬਣਾਇਆ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ। ਪਾਪ ਨਾ ਤਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਟੈਸਟਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਯਾਦ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ, ਪਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਰੱਬੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ।

ਯਿਸੂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤਕ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਤੇ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ (ਦੇਖੋ 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:8)।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ? (1: 14, 15)

ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇਕੋ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮਕਸਾਰਿਯੂਸ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗਲੀਲੀ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਗਲੀਲੀ ਦੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਸੀਹਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਤਿੰਨ ਚੌਥਾਈ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਸਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇਹ ਸੇਵਕਾਈ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਕਾਈ ਕਿਵੇਂ ਸੀ? ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕੀ ਸਨ? "ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਕੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ।

1. ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਕਿ *ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ* ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹਨ: "ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" (1:15)। ਗਲਾਤੀਆਂ 4: 4 ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਰ ਲਈ, ਪੌਲੂਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ: "ਪਰ ਜਾਂ ਸਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਤੀਵੀਂ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਮਤਹਿਤ ਜੰਮਿਆ।"

ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਕੀ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਮੇਂ, ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯੁੱਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਯੁੱਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ

ਇਹ ਯੁਗ ਕਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਾਲਾਂ; ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ। ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿਚ ਜੀਉਣ ਦੇ ਅਵਸਰ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਜੀਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ। ਇਹ ਉਹ ਯੁੱਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ *ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਜ* ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਹੈ” (1:15)। ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ; ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਰੂਪ ਦੇਣਗੇ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਹਾਨ, ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਦਾ ਆਉਣਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਅਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਰਗ ਦੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਦਾਨੀਏਲ 2:44)। ਉਸਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੋਮਨ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ ਇਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਲਿਆਇਆ, ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ! ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬੁਲਾਵਾ ਕੌਣ ਹੈ?

3. ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਉੱਤੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ” (1:15)। ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕਰੀਏ ਜੋ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਾ ਚੁਣਿਆ? ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤਕ, ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ (ਸਿੱਕੇਤ ਸ਼ਬਦ) ਨੂੰ ਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੋਨੋਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ: ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ, ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ *ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ* ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ

ਭਾਲੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ। ਕੱਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਵਾਬ ਇਕੋ ਹੈ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ?

ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਹੋ? (1: 16-20)

ਯਿਸੂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂ ਸਨ। ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੁਰਗ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਹ ਸੱਚ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਭੀੜ ਬੇਕਾਬੂ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠੀ। ਜੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਕੰਮ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਤੀਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਲਈ ਸਲੀਬ ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਉਸਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਰਸੂਲ ਚੁਣੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਚੰਗੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ।

ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਇਹਨਾਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਤੇ ਹਰੇਕ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੁਕ (1: 16-20) ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਤਰਸ, ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ, ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਡੇ ਸਨ। ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਠੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਯੂਹੰਨਾ 1: 35-51 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ’ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸ਼ਮੂਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ‘ਪਤਰਸ’ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਕਤ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋਨੋਂ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ 1: 39 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਦਿਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਆਇਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲੋ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਮਛੇਰੇ ਬਣਾਵਾਂਗਾ” (ਮਰਕੁਸ 1: 17)। ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਜਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ?” ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੀਏ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ, ਜਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਕਾਲ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

1. ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ, ਜਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਿੱਚੋਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਰਸੂਲ ਬਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਵੇ, ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਬਣੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਣ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਓਸੇ ਹੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸ ਵਾਂਗ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਰੱਖੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੈ ਜਾ।

ਮਰਕੁਸ 8: 34 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ। ਇਸ ਸੱਚੇ ਦਾ ਸਲੀਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਚੇਲਾ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਲੀਬ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਹਰ ਅਸਲ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲੀਬ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

2. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (ਇੱਥੇ, ਮੱਛੀ ਫੜਨ) ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚੱਲੇ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਹੋਣ, ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਜਿਸੂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੀ। ਉਹ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਖੁਬੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ, ਉਹ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਜਿਸੂ ਦੇ ਹੋਰ ਸੱਚੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਨੀ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ; ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹੋ ਕਿਸਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਵੱਧ ਹੈ। ਚੁਬਾਰੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ, ਜਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਦੁਨੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਵੋਗੇ” (ਯੂਹਨਾ 14: 19)। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਜਿਸੂ ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਉਸ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਸਾਂਝ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਸਭ ਪਦਾਰਥਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28: 19, 20 ਦੇਖੋ)।

3. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੰਤਰੀਤਾ ਉਸ ਦੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: “ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲੋ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਛੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ” (1: 17)। ਉਹ ਇੱਕ ਮਛਿਆਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ

ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨੌਕਰ ਬਣਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਇਸ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗੇ:

‘ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ, ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਹਾਂ’ (ਮੱਤੀ 28: 19, 20)।

ਸਾਡੇ ਲਈ ‘ਮਨੁੱਖੀ ਪਕੜ’ ਬਣਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਹਰ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣਾ।’

ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਜਾਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਇਸਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ: ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਪਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ।

ਅਸੀਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਜੋ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਲਈ, ਯਿਸੂ ਲਈ ਪਹਿਲ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲੇ ਹੈ। ਉਹ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ‘ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੀਉਣਾ ਮਸੀਹ ਹੈ’ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1: 21; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ, ਜੀਵਣ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ‘ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੀਉਣਾ ਮਸੀਹ ਹੈ।’ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲੋਕਾਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਹ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਹੋਵੇ। ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ, ਲਗਭਗ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਰਾ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ (1: 21-28)

ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਜੀਵਣ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੇਖ ਸਕੀਏ। 1 ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਜਾਣ ਪਛਾਣ (1: 1-3) ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਸੂਲ ਕਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛੂਹਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤਜਰਬੇ ਕਿਵੇਂ ਹਨ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਜਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਖ਼ਾਸਕਰ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ?

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਪੰਨਵਾਦੀ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ

ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਭੀੜ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਲਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕਫ਼ਰਨਾਹੁਮ ਦੇ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਤੋਂ ਇਸ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕ ਖਾਸ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਖਾਸਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਹਨ।

1. ਜਦੋਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਫੈਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਝੱਟ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਲਿਆ ਕਿ ‘‘ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇਮ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।’’ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਫਸਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ (1:22)। ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਅਧਿਆਪਕ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਰਬੋਤਮ ਅਧਿਆਪਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ।

ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਸਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰਾਂ ਤੇ ਝੁੱਕ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸੱਚ ਦਾ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਣਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜੀਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਖਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2. ਅੱਗੇ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਪੋਥੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਓਸੇ ਸਮੇਂ (1:23)। ਯਾਨੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਰਾਹ ਲੱਭਦਾ ਹੈ।

ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ‘‘ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ’’ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮਰਕੁਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ‘‘ਅਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾਵਾਂ’’ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਭੂਤ ਚੀਕਦਿਆਂ ਆਖਿਆ ,

“ਹੇ ਨਾਸਰਤ ਦੇ ਯਿਸੂ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈਂ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ!” ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ।” ਓਸੇ ਸਮੇਂ, ਭੂਤ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ “ਮਰੋੜਿਆ” ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਿਆ (1:24-26)।

ਆਇਤ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 33:9 ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ: “ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਇਆ।”

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਟਣਗੇ” (ਮੱਤੀ 24:35)।

3. ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ *ਤਰਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼* ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਭੂਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਉਂ ਲੋੜ ਸੀ? ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਇਕ ਵਜ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਭੂਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਸੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਇਕ ਮਾਸੂਮ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਰਸ ਕਾਰਨ ਭੂਤ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬਿਮਾਰ, ਬਿਮਾਰ, ਅਤੇ ਭੂਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ “ਤਰਸ” ਹੋਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।

4. ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ *ਅਵਾਜ਼ ਸੱਚ ਦੀ* ਅਵਾਜ਼ ਸੀ। ਭੂਤ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ” (1:24) ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਭੂਤ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਟੋਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜ਼ੋਬ ਭੂਤ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਚੁਪ ਕਰੋ!” (1:25)। ਇੱਥੇ ਵਰਤਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿਵੇਂ

“ਸ਼ੱਕ ਚੱਕ ਜਾਓ!”। ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ” (ਰਚਾ) ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਇਸ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦੁਨਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਾਹਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਸਹੀ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ, ਇੱਕ ਬੇਦਾਗ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਭੂਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸਿੱਟਾ: ਧਰਤੀ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਦੋਂ ਸੁਣੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਥੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਧਰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਤਰਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਚਮਕਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਇਸਦਾ ਰੂਪ ਅਪਣਾ ਕੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ।^੧ ਹੋਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਇਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚਲੇ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣਗੇ” (ਯੂਹੰਨਾ 5:28, 29)। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਲਪੇਟੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹੇਗਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ” (ਮੱਤੀ 25:34)। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੇ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਾਲੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨਗੇ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਕ (1:29-31)

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣਾ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ? ਯਿਸੂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮਹਿਮਾਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬੈਠਣਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਯਿਸੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਰਥਾ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਬੈਠਣੀ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਬਹੁਤ ਮੁਖਾਰਕ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਝੁਕਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਧਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸੁੱਤੇ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤਜਰਬਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 11:1-3)।

ਮਰਕੁਸ 1:29-31 ਦੀ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਥੇ ਬਿਤਾਇਆ। ਇਹ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਦਾ ਘਰ ਸੀ। ਉਹ

ਬੈਤਸੈਦਾ (ਯੂਹੰਨਾ 1:44) ਤੋਂ ਕਫ਼ਰਨਾਹੁਮ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਉਸ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 1:21, 29 ਦੇਖੋ)। ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਛੋਟੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਕਰੀਬਨ ਛੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਮਛੇਰੇ, ਪਤਰਸ, ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ, ਯਾਕੂਬ, ਯੂਹੰਨਾ, ਪਤਰਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੌਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, ਇਹ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਏ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ: 'ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਨੇੜਿਓਂ ਵੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ?'

1 ਇਹ ਆਇਤ *ਦਿਆਲੂ ਮਹਿਮਾਨ* ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਯਰਦਨ ਦੇ ਕੰਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਮਛੇਰੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ 'ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ' (1:29)।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਆਚਰਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਸਦੇ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਬਲਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਸੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਥੈਨਕ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਸੀਹੀਅਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਥੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਸੀ, ਉਹ ਖੁਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਚੇਲੇ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2. ਇਹ ਆਇਤ ਉਸ ਨੂੰ *ਸੁਹਿਰਦ ਸ਼ਖਸੀਅਤ* ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਉਹ ਦੋਸਤਾਨਾ, ਕੋਮਲ ਸੁਭਾਅ, ਦੋਸਤਾਨਾ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਬਿਮਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਨਰਮ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।

ਕੁਝ ਅਜੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਕਠੌਰ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਗਾਇਬ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ 'ਛੇਕ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਸਹੀ' ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਬੱਚਿਆਂ, ਗਰੀਬਾਂ, ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਅਤੇ ਲੰਗੜਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਉਸਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦੇ

ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਨ। ਦੁਖੀ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਦੀ ਕਿਰਨ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ।

3. ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ *ਦਿਲ ਦਾ ਨੀਵਾਂ ਆਦਮੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ* ਹੈ। ਮੱਤੀ 11:29 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ‘‘ਦਿਲ ਨੀਵਾਂ’’ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:16); ਪਰ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਮਰ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਥਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਸੀ, ਬਾਰੇ ਬਿਮਾਰ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਔਰਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਛੋਹ ਜੀਵਨ, ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ। ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ‘‘ਫਿਰ ਉਹ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ’’ (1:31)।

ਉਸ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੌਸ ਨੂੰ ਜੋ ਇਲਾਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਓਸੇ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਉਭਰੀ ਸੀ।

ਨਿਮਰਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਣ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੇਵਕ ਬਣੇ। ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਛੋਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ ਉਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ’’ (ਮੱਤੀ 23:11, 12) ਹਲੀਮੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਬਣ ਗਿਆ; ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਦਿਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਿੱਟਾ: ਯਿਸੂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਮ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ, ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ, ਯਾਕੂਬ, ਯੂਹੰਨਾ, ਪਤਰਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੌਸ ਉਸ ਦੇ ਮਿਹਰਬਾਨ, ਸੁਹਿਰਦ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਨਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੰਚ ਮਿੱਤਰ ਵੀ ਸੀ।

ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਰੰਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਭਾਵੁਕ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਨਾ ਵੇਖਣਾ ਚੁਣਿਆ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ, ਅਤੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਸ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ

ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਚੀਕਦੇ ਹਾਂ, ‘‘ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ!’’

ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਬਦ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁੱਲੋ:

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ, ਸਾਰੇ ਪਖਾਨੇ ਅਤੇ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਲੋਕ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿਆਂਗਾ ਮੇਰਾ ਜੂਲਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖੋ; ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਿਮਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨੀਵਾਂ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਪਾਓਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਜੂਲਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 11:28-30)।

ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰੀਏ।

ਚਮਤਕਾਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? (1:32-34)

ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਫੈਲ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਜਿਥੇ ਉਹ ਰਾਤ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲੋਕ ਬਿਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਰਾਜੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਛੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਦਬੂਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬਿਮਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਭੱਜਿਆ।

ਲੋਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਆਏ ਸਨ। ਕਲਿੰਗਮ ਗੈਕੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

ਯਿਸੂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਓ,’’ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੋਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ ਲੰਗੜਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਠੋ।’’ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਉਠੋ ਅਤੇ ਚੱਲੋ।’’ ਇਹ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਗੁਪਤ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ‘‘ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਣੋ,’’ ਉਸਨੇ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ‘‘ਹੇ ਔਰਤ, ਤੇਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ,’’ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ‘‘ਅਨੰਦ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।’’ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਿਆਲੂ ਗੱਲ ਦੱਸੀ। ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ; ਭੂਤ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ; ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੀ ਹੈ; ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ, ਬੋਲੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਚੀਕਣ ਲੱਗੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੀੜ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰਾਤ ਦੀ ਉਸ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।⁴⁷

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ‘‘ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?’’ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛੋ,

“ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀ ਹਨ?” ਇਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

1. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ ਭੀੜ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਕੌਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਬੇਅੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਖਾਈ। ਸਚਮੁੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਵਿਆ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਨਹੀਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ; ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਇਤ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਸਹੀ ਹੈ? ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਢ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ। ਉਹ ਖੁਦਾਈ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਮਾਰੀ, ਬਿਮਾਰੀ, ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ।

2. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਚਮਤਕਾਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਤਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਯਿਸੂ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਾਹਜਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ!

ਇਸ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਯਿਸੂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।” ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਪਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ, ਸਰੀਰਕ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਆਤਮਕ ਹੱਲ ਕੱਢ ਆਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਸੀ? ਆਦਮੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਬੇਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

3. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਮੇ ਦੀ ਇਹ ਲੜੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ, ਚਮਤਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਕੇਵਲ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਨੌਕਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਮੀ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ

ਮਸੀਹ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਆ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “‘ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਨਾ ਦਿਓ’” (1:34)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਦੀ ਬਦਬੂ ਤੋਂ ਘਰ ਬਣਾ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਗੁਣ ਸੀ ਜੋ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਬੋਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਯੂਨਾਹ ਨੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਿਹਾ (ਯੂਨਾਹ 4:2)। ਯੂਨਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਫ਼ਿਲਿਪੋ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਇਹ ਦਾਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਦਾਨ ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਿਆ; ਪਰ ਸਭ ਸੱਚਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸੱਚੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ: ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਇਹ ਛੋਟੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਭੀੜ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, “ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਚਮਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ)” ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਤ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਮਹਾਨ ਵੈਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖਲੋਣਾ ਪਏਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਜੋਕੀ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕੇ। ਉਸਦੀ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕਤਾ ਉਸ ਹਰੇਕ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਹਰ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਜੀਵਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਫਲਤਾ ਆਈ (1:35-39)

ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਕ, ਉਹ ਗਲੀਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਕਫ਼ਰਨਾਹੁਮ ਦੇ ਸਮਾਜ ਮੰਦਰ (ਸਿਨਾਗੋਗ) ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸਦੀ ਖ਼ਬਰ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭੂਤ-ਗ੍ਰਸਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਭਾਲਣ ਲੱਗੇ। ਵਰਤ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੱਪਗ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਲੈ ਗਏ ਜਿਥੇ ਯਿਸੂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਰੋਮਾਂਚ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇਹ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਰੁਝੇਵੇਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਲਦਾਇਕ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲੰਗੜਾ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦਿਨ ਸੀ। ਲੋਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਉਸਦਾ

ਸੇਵਕਾਈ ਸਹਾਇਤਾ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ ਆਈ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ?

1. ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇਕ ਉਜਾੜ ਥਾਂ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ 1:35 ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਵੇਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।” ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਵੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਮਊਨ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਿਆਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਵੇਰੇ, ਉਸਨੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਥਾਂ ਲੱਭੀ। ਉਸ ਾਣ ਤੇ, ਉਸ ਘਾਟੀ ਵਿਚ, ਜਾਂ ਉਸ ਚੌਟਾਨ ਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਝੀਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ। ਉਸ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਉਸਨੇ ਪਾਈ ਉਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾ ਸਕਦੀ।

ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਧੇਰੇ ਟਿਕਾ। ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਚਲੇ ਗਿਆ ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਇਕ ਹੋਮਾਂਚਕ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਪੋਸ਼ਣ ਵਿਚ ਡੁੱਬਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭੀੜ ਦੀ ਤਾੜੀ ਇਕ ਮੁਹਤ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਹੀ ਟੀਚਿਆਂ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ ਇਕੋ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ।

2. ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਤੇ ਪਰਤ ਆਇਆ। ਇਹ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਆਓ; ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨੇੜਲੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਤੇ ਚਲੀਏ, ਤਾਂ

ਜੇ ਮੈਂ ਉਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਾਂ'' (1:38)। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਫ਼ਰਨਾਹਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੀੜ ਦੇ ਤਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ, ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦੂਜੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ। ਯਿਸੂ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵੱਲ ਮੋੜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਫਲਤਾ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਵੱਲ ਮੋੜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਫਲਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਆਓ ਵਾਪਸ ਕੰਮ ਤੇ ਆਓ।

3. ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਇਕ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ 1:38 ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, "ਆਓ; ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲ ਮਿਸ਼ਨ ਕੀ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀਰਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ: "ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ" ਇਹ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 17:4)।

ਫੋਕਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਿਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਹੇਠ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਸ਼ਨ "ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕੂੜੇ ਦੇ ਡੇਰ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੀਏ।

ਸਿੱਟਾ: ਯਿਸੂ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਆਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਇਸ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?" ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੌਖਾ ਹੈ: "ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ!" ਜੀ ਹਾਂ, ਯਿਸੂ ਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ "ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ" ਹੈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਮੇਂ, ਭਾਵ, ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਸਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ "ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ" ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ "ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਅਤੇ

ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਰਤੀ, ਕਲੀਸੀਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਦੀਵੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਨੂੰ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਆਤਮਕ ਸਰੀਰ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਧ ਮਿਸ਼ਨ, ਇਹ ਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ, ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ, ਕੰਮ ਤੇ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰੀਏ।

‘‘ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ’’ ਮਸੀਹ (1:40-45)

ਗਲੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੋੜੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ’’ (1:40)। ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਆਦਮੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਭੀੜ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਮਨ ਨਾਲ ਭਾਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੋੜ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਆਦਮੀ ਇਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੱਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋੜ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਣ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਸੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪਿਘਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁੱਕਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੌਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

ਤਰਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਅੱਗੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਹੋਵੋ’’ (1:41)। ਪੋਥੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ‘‘ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਕੋੜ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ’’ (1:42)। ਇਸ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਰੀਰਕ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ ਚੀਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ‘‘ਅਪਵਿੱਤਰ! ਅਪਵਿੱਤਰ!’’ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣ। ਇਹ ਆਦਮੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਛੂਹਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕੁੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਤੋਂ ਮਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ‘‘ਕਰਾਮਾਤ’’ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੇ ਅਸਰ ਸੀ,

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ‘‘ਨਿਸ਼ਾਨ’’। ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਝੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖਾਂਗੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਖ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਚਮਤਕਾਰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗੁਣ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ‘‘ਹਮੇਸ਼ਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਦੀਵੀ ਸਥਿਰਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

1. ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਵਿਚ ਇਕ ਦੁੱਖ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੇ ਤਰਸ ਖਾਧਾ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਵੇਂ’’ (1: 40, 41)

ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਦਇਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ‘‘ਜੇ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਹ ਸੀ! ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਮਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਰਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦਾ ਹਰ ਉੱਤਰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ (ਪਰ ਓਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ) ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ (ਪਰ ਓਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ) ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯਿਸੂ ਅੱਜ ਵੀ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ‘‘ਲਾਲਸਾ’’ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ‘‘ਭੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ’’ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ, ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ‘‘ਮਹਿਸੂਸ’’ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਛੂਹ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਿਸੂ ਲਈ ਰਹੇਗਾ।

2. ਵਿਰਤਾਂਤ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਮਤਕਾਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਖਤ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ, ‘‘ਵੇਖੋ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ, ਪਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਵਿਖਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ’’ (1: 44)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵੱਲ ਵੇਖੀਏ!

ਯਿਸੂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿ ਜਾਜਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੇ। ਤਸਦੀਕ ਕਰੋ ਸਥਿਤੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਹੈ। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।’’

ਫਿਰ ਇਥੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੱਚਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਰਮੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਰਾਹੀਂ ਆਈ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 1: 17)। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਕਥਨ ਦੀ ਇਕ ਸਾਰਥਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਲਿਆਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਲਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਧਰਮੀ ਕੰਮਾਂ ਵਜੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਮੰਨਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

3. ਕਰਾਮਾਤ ਦਾ ਇਹ ਚਮਤਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ *ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ*। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾ ਫੈਲਾਏ। ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਉਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਦੌੜਨਾ ਪਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਚਨ ਬੋਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਕੋੜ੍ਹੀ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਕੁ ਕੁੱਟਣਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜੇ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ? ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਆਦਮੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਆਇਤ⁴⁸ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ:

ਪਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੁਣ ਖੁਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ (1:45)।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵੱਖਰੇ 'ੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੰਗੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਕਸਰ ਇਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਮੌਕਾ ਚੁਣਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬੈਥਨੀ ਵਿਚ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਉਭਾਰਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 11: 1-44), ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਹਰ ਕਰਨਾ। ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ; ਅਤੇ ਜੀ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਇਕ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਲਈ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਖਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਸਿੱਟਾ: ਇਹ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ ਜੋ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਜੋ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ‘‘ਹਮੇਸ਼ਾ’’ ਗੁਣ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਣ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੈ। ਉਹ ‘‘ਹਮੇਸ਼ਾ’’ ਮਸੀਹ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ (1: 40-45)

ਇਸ ਸੰਖੇਪ ਆਇਤ ਵਿਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਅਗਵਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲ ਸਕੀਏ। ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਇਸ ਕੋੜੀ ਨੇ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

1. ਉਹ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਸੀ? ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਕੁਮਿਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਾਇਆ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸੇ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

2. ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੋੜੀ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਉਹ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ (ਲੂਕਾ 17: 16 ਦੇਖੋ)। ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਵਾਰੀ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1 ਵਿਚ ਝੁਕਿਆ ਸੀ।

ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਨਾਦਿ ਪੁੱਤਰ, ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ, ਨਿਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਸੀ।

3. ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ, ਨਿਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੋ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੇਵਲ ਯਿਸੂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ।

4. ਇਹ ਕੋੜੀ ਦਿਲੋਂ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੜਬੜੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ। ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਭਾਲਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ‘‘ਇਹ ਉਹੀ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਭ ਉਠਾਵਾਂਗਾ।’’

ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਵਕਤ ਹੈ।

5. ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 10: 17 ਵੇਖੋ)। ਇਹ ਆਦਮੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਖਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸੁੱਟਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਉੱਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 2: 17)।

6. ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਬੱਸ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੋੜੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਪੰਜ ਸੀ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ

ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਮਸੀਹੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨਿਕੋਦੇਮਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 5)।

ਸਿੱਟਾ: ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਪਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਛੇ ਸ਼ਬਦ “ਉਮੀਦ ਦੇ ਨਾਲ”, “ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਨਾਲ”, “ਨਿਜੀ ਤੌਰ ਤੇ”, “ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ”, “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ” ਅਤੇ “ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ” ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ, ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁਹਿਰਦ ਮਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਮੋੜਦਾ ਜਿਹੜਾ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੂਕਾ 19: 10 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗ਼ੁੰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਆਇਆ ਹੈ।” ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ; ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਹੀਮਾ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਕਰਕੇ ਅਮਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 3: 3 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 3: 4-6 ਵਿੱਚ ਹਨ। ²ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 3: 1, 2, 5, 6 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 3: 3 ਵਿੱਚ ਹਨ। ³ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ, *ਦ ਮਾਈਡ ਆਫ ਜੀਜ਼ਸ* (ਨਿਊ ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋ, 1961), 24. ⁴ਆਰ. ਸੀ. ਫੋਸਟਰ, *ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ ਫ਼ਾਈਸਟ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1971), 306. ⁵ਐਲਫ੍ਰੈਡ ਪਲੱਮਰ, *ਐਨ ਐਕਸਜੇਟਿਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਗੋਸਪਲ ਅਕਾਰਡਿੰਗ ਟੂ ਸੇਂਟ ਮੈਥਿਊ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਚਾਰਲਸ ਸਕ੍ਰਿਬਨਰਜ਼ ਸੰਜ, 1910), 21. ⁶ਫੋਸਟਰ, 300, 304-5. ⁷ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ *en* ਦੇ ਰੂਪ *ἐν* (“ਵਿਚ”) ਸਣੇ ਕਈ ਥਾਂ ਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹਨ (*ਦ ਐਨਾਲੀਟੀਕਲ ਗ੍ਰੀਕ ਲੈਕਸਿਕਨ* [ਲੰਡਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸੰਜ, 1971], 119. ⁸ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 3: 4, 11 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 3: 16 ਵਿੱਚ ਹਨ। ⁹ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਾਵੇ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੀ ਬਜਾਏ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਅਜਜੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਮਿਲਣਾ ਸਮਝਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦੁਆ ਕੇ ਕਿ ਖੁਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਿਲੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। (ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਾਵੇ, *ਦ ਨਿਊ ਕਮੈਂਟਰੀ*

ਆਨ ਐਕਟਸ ਆਫ ਅਪੋਸਟਲਜ਼, ਜਿਲਦ 1 [ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1892], 78.) ¹⁰ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 3: 13-17; ਲੂਕਾ 3: 21, 22; ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 1: 31-34 ਵਿਚ ਹਨ।

¹¹ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮੰਜੂਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ: ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ (ਮੱਤੀ 3: 17; ਮਰਕੁਸ 1: 11; ਲੂਕਾ 3: 22), ਰੂਪ ਦੇ ਜਲਾਲੀ ਹੋਣ ਸਮੇਂ (ਮੱਤੀ 17: 5; ਮਰਕੁਸ 9: 7; ਵੇਖੋ 2 ਪਤਰਸ 1: 17, 18) ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ 12: 27-29 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ¹²ਦ ਗੋਸਪਲ ਅਕਾਰਡਿੰਗ ਟੂ ਹਿਬਰੂਜ਼ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਾ (ਅਪ੍ਰਮਾਣਕ ਕਿਤਾਬ) ਸ਼ਾਇਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, "ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ" (ਫੋਸਟਰ, 25-26)। ਨਾ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੁਝ ਬੇਮੇਲ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰੇ ਵਾਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਕ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ (ਕੈਨਨ) ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ¹³ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ (ਮੱਤੀ 24: 36; ਮਰਕੁਸ 13: 32)। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬੇਦਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਲਾਈ ਗਈ; ਪਰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ¹⁴ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਅਫਸੀਆਂ 4: 1-11 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 4: 1-13 ਵਿਚ ਹਨ। ¹⁵ਲੂਕਾ 2: 52 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਛੋਟਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਗਿਆਨ ਵਿਚ "ਵਧਦਾ ਗਿਆ", ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹਾ ਹੈ। ¹⁶"ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਸ ਪਰਖੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦਾ ਹੋਇਆ।" (ਆਰ. ਏ. ਕੋਲ, ਦ ਗੋਸਪਲ ਅਕਾਰਡਿੰਗ ਟੂ ਸੇਂਟ ਮਾਰਕ: ਐਨ ਇੰਟ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਦ ਟਿੰਡੇਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ [ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਜ਼ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1973], 59)। ¹⁷ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 4: 12, 17 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 4: 14 ਵਿਚ ਹਨ। ¹⁸ਯੂਹੰਨਾ 2: 4 ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।" ¹⁹ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 4: 18-22 ਵਿਚ ਹਨ। ²⁰ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਮੂਸਾ ਇਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ (ਕੁਚ 3: 1, 10); ਗਿਦਾਉਨ ਕਣਕ ਛੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਨਿਆਈਆਂ 6: 11); ਸ਼ਾਉਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਗੁਆਚ ਗਈਆਂ ਖੋਤੀਆਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ (1 ਸਮੂਏਲ 9: 3, 27; 10: 1); ਦਾਉਦ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇੰਜੜ ਨੂੰ ਚਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (1 ਸਮੂਏਲ 16: 11); ਅਤੇ ਏਲੀਸ਼ਾ ਹਲ ਵਾਹ ਰਿਹਾ ਸੀ (1 ਰਾਜਿਆਂ 19: 19)।

²¹ਮੱਤੀ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 9: 9) ਅਤੇ ਸੋਲਸ/ਪੋਲਸ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਕਰਤੱਬ 9: 1-16)। ²²ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਾਵੇ ਐਂਡ ਫਿਲਿੱਪ ਵਾਈ. ਪੈਂਡਲਟਨ, ਦ ਫੋਰਫੋਲਡ ਗੋਸਪਲਜ਼ ਆਰ ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਫੋਰ ਗੋਸਪਲਜ਼ (ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1914), 162.

²³ਲੂਕਾ 4: 31-37 ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਹਵਾਲੇ ਹਨ। ²⁴ਮੱਤੀ 11: 23, 24 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋਏ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਸਦੋਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬੁਰੇ ਸਨ। ²⁵ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 8: 5-13 ਵੇਖੋ; 27: 54; ਲੂਕਾ 7: 1-10; 23: 47; ਕਰਤੱਬ 10: 1-48; 27: 43. ²⁶"ਮੇਸੋਰੀ" ਦੀ ਪਛਾਣ "ਮਸੋਰਾਹ" (ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ "ਰੀਤ" ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿਚ, "ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸੌਂਪਿਆ") ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੇਸੋਰੀ ਲੋਕ ਛੇਵੀਂ ਤੋਂ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀ ਇਬਰਾਨੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਂ ਮਾਤਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੜੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਸਾਂਭਿਆ। ²⁷ਜੇ. ਡੀ. ਡਗਲਸ, ਸੰਪਾ, ਦ ਨਿਊ ਬਾਈਬਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਜ਼ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1962), 1254 ਵਿਚ ਡਬਲਯੂ. ਜੇ. ਮਾਰਟਿਨ, "ਟੈਕਸਟ ਐਂਡ ਵਰਜ਼ਜ਼, 1. ਆਫ ਦ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ।" ²⁸ਮਰੀਅਮ ਦਾ "ਸਨਮਾਨ" ਉਪਾਸਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ; ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਤਸਵੀਰਾਂ/ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਹਰ ਥਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ‘‘ਪੋਪ’’ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਇਖਤਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ’’ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।²⁹ ਲਾਜ਼ਰ ਸੁਰਗਲੋਕ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਪਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।³⁰ ਜੌਡਰਵਨ ਆਲ-ਇਨ-ਵਨ ਬਾਈਬਲ ਰੈਡਰੈਂਸ ਗਾਈਡ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਜੌਡਰਵਨ, 2008), 187 ਵਿਚ ਕੇਵਿਨ ਗ੍ਰੀਨ, ਸੰਕਲਨ, ‘‘ਡੀਮੰਜ਼।’’

³¹ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 8:14 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 4:38, 39 ਵਿਚ ਹਨ। ³²ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 8:16, 17 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 4:40, 41 ਵਿਚ ਹਨ। ³³2:16 ਤਕ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਗੈਰ-ਵਿਵਾਹਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਪੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ; ਦੂਜਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੱਬਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੀ (2:23-27)। ³⁴ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 4:24, ਜਿੱਥੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭੂਤ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰੀਕੀ ਨਾਲ ਫ਼ਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ³⁵ਜੋਸੇਫ਼ਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫ਼ਰੀਸੀ ਸਨ (ਜੋਸੇਫ਼ਸ ਐਂਟੀਕੁਇਟੀਜ਼ 17.24. [41-42])। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਨ (ਪਰ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ)। ³⁶ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 4:4:23 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 4:42-44 ਵਿਚ ਹਨ। ³⁷ਐਲਬਰਟ ਬਾਰਨਸ, ਨੋਟਸ ਆਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ: ਮੈਥਿਊ-ਮਾਰਕ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1955), 332. ³⁸ਚਾਰਲਸ ਆਰ. ਅਰਡਮੈਨ, ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ ਮਾਰਕ (ਫ਼ਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1917), 39. ³⁹ਦ ਜੌਡਰਵਨ ਪਿਕਟੋਰਿਅਲ ਬਾਈਬਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਸੰਪਾ. ਮੈਰਿਲ ਸੀ. ਟੈਨੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਜੌਡਰਵਨ ਪਬਲੀਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1963), 817 ਵਿਚ ਵਾਲਟਰ ਡਬਲਯੂ. ਵੇਸਲ, ‘‘ਸਿਨਾਗੋਗ।’’ ਦ ਜਹੂਸਲੇਮ ਤਾਲਮੁਡ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ 480 ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਮੈਗਿਲਾਹ III.D-E), ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ⁴⁰ਝਾੜ-ਫੂਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, 3:22-27 ‘ਤੇ ਟਿਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ।

⁴¹ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੱਤੀ 8:2-4 ਅਤੇ 5:12-16 ਵਿਚ ਹਨ। ⁴²ਜ਼ੇਲੋਤਸੀ ਲੋਕ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਹਿੰਸਕ ਤਾਕਤ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰੋਮੀ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਜਾਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਸ਼ਮੂਊਨ ਜ਼ੇਲੋਤਸੀ ਵੀ ਇਸੇ ਗੁੱਟ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 6:15; ਕਰਤੱਬ 1:13)। 66-73 ਈਸਵੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਜ਼ੇਲੋਤਸੀ ਲੋਕ ਸਰਗਰਮ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜੋਸੇਫ਼ਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਰੇਲੇ ਹਦਾਸ-ਲੇਬੇਲ, ਫ਼ਲੇਵੀਅਸ ਜੋਸੇਫ਼ਸ: ਆਈਵਿਟਨਸ ਟੂ ਰੋਮ’ਸ ਫ਼ਸਟ-ਸੈਂਚੁਰੀ ਕੰਕੁਇਸਟ ਆਫ ਜੂਡੀਆ, ਅਨੁ. ਰਿਚਰਡ ਮਿੱਲਰ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਪਬਲੀਸਿੰਗ ਕੰ., 1993), 128-34 ਵਿਚ ਬੜੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁴³ਵਾਰੇਨ ਡਬਲਯੂ. ਵਿਅਰਸਬੇ, ਦ ਵਿਅਰਸਬੇ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ: ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਕੋਲੋਰਾਡੋ ਸਪ੍ਰਿੰਗਜ਼, ਕੋਲੋਰਾਡੋ: ਡੇਵਿਡ ਸੀ. ਕੁਕ, 2007), 93. ⁴⁴ਜੋਸੇਫ਼ਸ ਵਾਰਜ਼ 6.6.. [115-18]. ⁴⁵ਏ. ਐਮ ਟੌਪਲੇਡੀ, ‘‘ਰੌਕ ਆਫ ਏਜਸ, ਸੌਂਗਜ਼ ਆਫ ਫ਼ੇਥ ਐਂਡ ਪ੍ਰੈਜ਼, ਸੰਕ. ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਆਲਟਨ ਐੱਚ. ਹੋਵਰਡ (ਵੈਸਟ ਮੋਨਰੋ, ਲੁਈਸਿਆਨਾ: ਹੋਵਰਡ ਪਬਲੀਸਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1994)। ⁴⁶NASB ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ‘‘ਉਕਸਾਇਆ।’’ ⁴⁷ਕਨਿੰਘਮ ਰੀਕੀ, ਦ ਲਾਈਫ ਐਂਡ ਵਰਡਜ਼ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਜਿਲਦ 2 (7 ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਡੀ. ਐਪਲਟਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, 1885) ਤੋਂ 7-8 ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ⁴⁸‘‘ਵਿਰਧ’’ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਰ ਵਿਰਧ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਹਰ ਇਕਾਈ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।